ἀφορμῆς, καὶ μᾶλλον συμπαρακολουθεῖ, ἢ συναναιρεῖται. ἔστι
ὁ οἰκοδόμος ζωγράφος ἄριστος ἐστὶ μουσικός, ἄρα καὶ ὁ οἰκοδόμος ἐστὶ
ἄριστος ἐστὶ μουσικώτατος. καὶ ἀνάπαλιν, ἔστι ὁ οἰκοδόμος
ὢν ἐστὶ τῶν οἰκοδόμων καὶ ἄριστος, ἄρα τοιοῦτος οἶκος
ἄριστος ἐστίν. οὐδὲ γὰρ αὐτοματῶς, οὐδὲ τὸ ποιητικὸν αἴτιον
τοῦ ἔργου, ὁ οἶκος τέθειται ἐστὶν ἄριστον γεγονέναι,
ἄρα καὶ τὸ τῶν κατὰ συμβεβηκὸς οἰκοδόμος ἄριστος ἐστίν, ἢ ὤν.
καὶ ἀνάπαλιν, ἔστι ὁ οἶκος ὢν ἐστὶν ἄριστος, ἄρα τοῦ
τοῦ οἰκοδόμου. καὶ τὰ τῶν συμβεβηκότων ὡσαύτως:—

Δ. Τίνα ἐστὶ τὰ στοιχεῖα περὶ τὸ ποιητικὸν τοῦ αἴτιον;

Μ. Γνώρισμα δύο. ἓν μὲν τὸ μὴ γίνεσθαι ποιητικὸν αἴτιον
ἑαυτοῦ ἀρχῆς, ἕτερον τὸ μὴ αὐτὸ ἑαυτὸ ποιεῖν δυνατόν.

Δ. Τίς δὲ ἡ τῆς ἀρχῆς λόγος τὸ μὴ αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐστὶν αἴτιον,
ἀλλὰ πρότερον τὸ ποιητικόν;

Μ. Ἔστιν ὁ κανὼν οὗτος, τὸ μηδὲν αὐτὸ ἑαυτοῦ εἶναι αἴτιον
τοῦ ἐξ ἀνάγκης αὐτοῦ ~~[illegible]~~ τεχνικοῦ αἰτίου.
ἡ γὰρ ὕλη, φησὶν ὅστις, ἐστὶν αἰτία ἐνεργεία, τῆς ἐ-
νεργείας τῶν πονηρῶν χυμῶν κάθαρσις ἐν σώματι γίνεται, ἐξ ἑτέρων αὐτῆς τῆς καθάρσεως, καὶ
καὶ ἡ κάθαρσις αὐτὴ ἀνάπαλιν ἐστὶν αἰτία ποιητική
αὐτῆς τῆς ὕλης.

Δ. Τίνι δὲ λόγῳ καὶ τὸ ἀρχῆς οὗτος κανόνι προσέγραψας, τὸ μη-
δὲν γίνεσθαι ἑαυτοῦ ποιητικὸν αἴτιον ἀρχῆς;

Μ. Ἐπεὶ δυνατόν ἐστι ἑαυτοῦ εἶναι ποιητικὸν αἴτιον κατά τι, καὶ
μὴ πρώτως, ὡς φησὶν ὅστις ἐστὶν ἑαυτὸν ποιεῖ ἀγαθόν.

γνῶθι